

Özledim İşte

— cahitaluc · 13 Şubat 2016

ÖZLEDİM İŞTE

Şimdi daha iyi anlıyorum
Nefes almak değilmiş yaşamak
Ateşlerde gömlek,miş
Çaresiz kalmak tökezlemek gibi bir şeymiş
Severken bile sensiz olmuştum
neleri unuttu,da yüreğim
Bir sana doymadı,seni unutamadı
Özlem aslında ne bir şeye duyulan hasret
Nede bir arzulanış
Aslında o zaman,zaman
İçin,için ağlayış
Yada,yada
Senden ayrı acılarla yaşayış
Ben yazın Rüzgârı, kışın güneşi özledim
Başka bir şey umurumda dahi değildi
Şimdi birde sen çıktın karşıma
Ne yaz artık umurumda
Nede kış
Tek istediğim bitsin artık
Bitsin bu düş bu bekleyiş
Şimdi dünyadaki bütün kelimeler
Bir araya gelse ,bir özleyiş
Bir sen etmez
Çünkü ben seni çok sevdim
Çok özledim
Sen özlemlerin içinde
En çok özlenen,sin
İnsan bazen geçmişten bir şeyler özler
Ben onlardan,da vazgeçtim
Benim bir tek özlemim var sadece sensin
Bazen bu uzun ,uzun özlemlerin
Duble,dublede acısı olmuyor değil
Ben seni içimde özlüyorum
Yüreğimdeki ateşle özlüyorum

Acaba dünyada bundan daha ağır
Bundan daha çaresiz yük var,mı
Sen yaşama sebebim
Sen hasretim
Sen içimde tuhaf bir duygusun
Ne kadar yazsam
Nasıl anlatsam bilemiyorum
Sadece bildiğim çok özledim
Allah'ıma, kitabıma özledim işte
Daha nasıl anlatayım başka yolu var,mı
Özlemi sevgiyi anlatmanın
Malatyalı şair
Cahit Aluç